

Det evige EVANGELIUM

FREMTID UTEN ILLUSSJONER

I de seneste år har verden vært vitne til den ene ødeleggelse etter den andre. Den ene tørkesituasjon, oversvømmelse, sykklon og jordskjelv har fulgt det andre. Tusenvis har mistet livet sitt i ulykker på land, i havet og i luften, mens flere millioner sulter ihjel. Mange nasjoner er bankerott og ute av stand til å betale sin gjeld. Krig, folkeopprør, overbefolkning og fortsatt ødeleggelse av naturen tvinger menneskeheten til at se inn i en faretruende fremtid.

Mange av disse begivenhetene er det klart profetert om i Bibelen (Matteus 24,4-31; Lukas 21,25-28; Åp. 6,12-17; 16; 17; 18). Gud har alltid advart verden før en kommende dom. Disse dommene er resultatet av menneskenes ugudelighet (Es. 24,5-20; 46,9-10; Amos 3,7; Åp. 1,1)

LÆRDOMMER FRA FORTIDEN

For eksempel fortalte Gud Noah om den kommende syndfloden. Han fortalte Abraham og Lot om den fremtidige ødeleggelsen av Sodom og Gomorra, og Han fortalte Moses om plager i Egypt. Disse begivenhetene ble skrevet ned som en advarsel til oss i dag, for å hjelpe oss til klart til å forstå at alle Bibelens profetier enten er gått i oppfyllelse, eller vil skje i fremtiden (1. Korinterne 10,6-12; 2. Pet. 2,5-9; Hebreerne 4,11). Derfor finner vi Guds advarende budskaper til den siste generasjon fremstilt ved

DE TRE ENGLERS BUDSKAP

Disse budskapene finner vi i Åpenbarings Bok kapittel 14, skrevet av Johannes. Dette er det siste kall, som Gud gir til menneskeheten før Jesu annet komme som konge og dommer. Det inneholder den alvorligste advarsel vi finner i Skriften om den kommende dom:

1. "Frykt Gud og gi ham ære! For timen for hans dom er kommet; og tilbed ham som gjorde himmelen og jorden og havet og vannkildene!"
2. "Falt, falt er Babylon, den store, som har gitt alle folk å drikke av sitt horelevnets vredesvin."
3. "Dersom nogen tilbeder dyret og dets billede og tar merket på sin panne eller i sin hånd, da skal også han drikke av Guds vredesvin, som er skjenket ublandet i hans harmes beger, og han skal pines med ild og savel for de hellige englers og for Lammets øine, og røken av deres pine stiger op i all evighet, og de har ikke hvile dag eller natt de som tilbeder dyret og dets billede, og hver den som tar dets navns merke." Åpenbaring 14,6-11.

Denne advarsel har livsviktig betydning for hver eneste person! Men hvordan kan vi unngå å tilbe dyret eller ta dets merke, hvis vi ikke vet, hvem eller hva dyret og dets billede er? Manglende kunnskap på dette område vil få alvorlige konsekvenser. "Mitt folk går til grunne fordi det ikke har kunnskap" (Hosea 4,6, sammenlign med Es. 29,13-14). Gud har imidlertid lovet de rettferdige forståelse (Ords. 2,1-7; Dan. 12,4,10; Matt. 7,7-8). "Så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, jeg har ikke behag i den ugudelige død, men i at den ugudelige vender om fra sin ferd og lever. Vend om, vend om fra eders onde veier! Hvorfor vil I dø, Israels hus?" Ez. 33,11 (sammenlign 2. Pet. 3,10-11; Mal. 4,1-3).

Hva er betydningen av dyret med det spesielle merket?

Før vi studerer dyret selv, må vi forstå den historiske bakgrunnen til dyret. Det beste stedet å begynne i, er i Daniels Bok, som på en enestående måte forutsier begivenheter fra det sjette århundrede før Kristus og ned til endens tid.

Forståelsen av symbolene i de bibelske profetier er ikke blitt overlatt til mennskjer å gjette. Profetier er historie skrevet på forhånd. Bibelen selv gir oss nøkkelen til å forstå dem (2. Pet. 1,20).

I Daniel 2, 27-45 er de enkelte deler av statuen på en nøyaktig måte symbolisert med oppgang og fall av verdenshistorien fra det Babylonske riket til dagens Europa. I parallell til Dan.2 i Dan. 7 er de kommende verdensriket representert med deres spesielle tegn i form som "dyr". "Disse store dyrene som det er fire av, er fire konger som oppstår fra jorden... det fjerde dyret skal være et fjerde rike på jorden..." (Dan. 7,17,23) I Dan. 7,3 står det: "Og fire store dyr steg op av havet". "Havet" eller "vann" representerer i profeti "folk, skarer, ætter og tunger". Åp. 17,15 (sammenlign med Es. 8,7).

LØVEN

"Det første var som en løve..." Dan. 7,4 (sammenlign med Dan. 2,37-38). Dette referer til det babyloniske verdensrike (608-538 f.Kr.), som hersket over verden på Daniels tid. I Pergamonmuseet i Berlin kan man stadig beundre den vingede løve som et historisk vitne fra den tid.

BJØRNEREN

"Så fikk jeg se et dyr til, det annet i rekken; det var likt en bjørn og reiste sig på den ene side; det hadde tre ribben i sitt gap mellom sine tenner, og det blev sagt til det: Stå op og et meget kjøtt!" Dan. 7,5. Dette dyr har den samme betydning som brystet og armene av sølv i Dan. 2,32,39. Det representerer riket Medo-Persia, som overtok det babyloniske rike (538-331 f.Kr.). Det var ett dobbelt monarki, hvor mederne regjerte først, og senere perserne. De to armene på billedstøtten og bjørnen, som reiser seg opp på siden, understreker dette aspekt i profetien. Den ene part ville være sterkere enn den andre. De tre ribbene representerer nasjonene, som ble overvunnet av Medo-Persia: Babylon, Lydia og Egypt.

LEOPARDEN

"Derefter så jeg i mitt syn et annet dyr, som lignet en leopard; det hadde fire fuglevinger på ryggen og hadde fire hoder, og det fikk stort velde." Dan. 7,6. Dette dyr finner vi omtalt i Dan. 2,32,39. Det var under Alexander den Stores regjering av det greske riket (331-168 f.Kr.), som perserne ble drevet ut. Da han døde, ble hans kongedømme delt i fire deler, som symboliseres ved de fire hodene (Makedonia, Thrakia, Syria og Egypt).

DET FJERDE DYR

"Derefter fikk jeg i mine nattlige syner se et fjerde dyr, fryktelig og forferdelig og overmåte sterkt; det hadde store tenner av jern og åt og knuste, og det som blev tilovers, trådte det ned med sine føtter; det var anderledes enn alle de første dyr og hadde ti horn." Dan. 7,7. Igjen finner vi dette dyret i Dan. 2,33,40,41. Det fjerde riket, som fulgte etter det greske

riket, var det Romerske Imperiet (168 f.Kr.-476 e.Kr.). Det var så forskjellig fra alle de andre dyrene Daniel hadde sett i synet, at han ikke kunne beskrive det. De "ti horn" i Dan. 7,24 representerer "ti konger, som skal fremstå ut af dette kongedømmet".

Det er et historisk faktum, at det romerske riket falt i 476 e.Kr. og i dets sted fremstod de ti nye kongedømmer, de ti germanske stammer, som i dag utgjør Europas land. Parallellt til Dan. 7,7 finner vi i Dan. 2,42-44, att disse var symbolisert ved tær. Disse var følgende stammer: 1. alemannerne (Tyskland), 2. frankerne (Frankrike), 3. angelsakserne (Storbritannia), 4. burgunderne (Sveits), 5. vestgoterne (Spania), 6. hunnerne (Portugal), 7. lombardene (Italia); 8. herulerne, 9. vandalerne, 10. østgoterne.

DET LILLE HORN

"Jeg aktet nøie på hornene; da fikk jeg se et annet lite horn som skjøt op mellom dem, og tre av de første horn blev rykket op for dets skyld, og dette horn hadde øine som menneskeøine og en munn som talte store ord." Dan. 7,8.

De forskjellige identifikasjoner av det lille horn

1. Det kom opp imellom de ti horn (kongedømmer), og tre av de første horn blev rykket opp under dets kamp for makt.
2. I Dan. 7,24 står det, att det lille horn skal oppstå etter de ti horn. Det er kun en makt i historien, som dette passer på. I Rom, i selve kjernen av det splittede rike, fremstod pavedømmet etter 476 e.Kr., den Katolske Kirke styrt av én man. I dets kamp for makt blev tre av de gotiske stammer (herulerne, vandalerne og østgoterne) "rykket opp... foran ham". Ved en befaling fra den østromerske keiser Justinianus (Codex Justinianus), blev den romerske biskop innsett som alle kristne kirkers overhode i 533 e.Kr. Da den siste av de tre arianske stammer (østgoterne) nektet å anerkjenne denne befalingen, blev de tilintetgjort og jaget ut av Rom av den keiserlige general Belisarius i 538 e.Kr. Det var også på dette tidspunkt, som det pavelige Rom fullt ut etablerte sin politiske makt, som det skulle bevare i en periode, som var forutsagt i profetiene (se forklaring senere).
3. I Dan. 7,25 står det, at han vil "undertrykke den Høiestes hellige". Dette refererer til den store forfølgelse av de kristne. Ingen historikere leser vil nekte at dette også fant sin oppfyllelse i pavedømmet. Den forferdelige forfølgelsen i den Mørke Middelalder (bål, kjetterprosesser, korstog) er vel kjent og har sannelig farget historiens sider sorte.

4. Videre står det: "han skal tenke på å forandre hellige tider og lov..." Pavemakten har faktisk forfalsket Guds lov, de ti bud: Den har fjernet det andre bud, som forbyr tilbedelse av bilder, fra Katekismen. Den har også forandret, i Katekismen, det fjerde bud, helligholdelse av sabbaten (det eneste budet, som har med "tid" å gjøre), ved å flytte Guds hviledag fra den syvende dag til den første dag i uken (sammenlign med 2. Tess. 2,3-4; Salm. 94,20).

Han har forfalsket "tiden" for tilbedelse. En falsk dag fot tilbedelse ble innstiftet. I stedet for den syvende dags uforanderlige sabbat (se 2. Mos. 20,8-11; 31,13,16,17; Ez. 20,12; Es.

